

Doch d'G'sundheit, thüet me mir agà,
Die ka das Handwerk nitt vertrage,
Ich sott mr mehr Bewegung gà;
Das thien mr alle Docter sage.

Ich soll nitt rüehe, soll viel geh,
So rieht me mr üs alle-n-Ecke;
Also, fir z'lewe-n-ohne Weh,
Sott ich dr ewig Jud abstrecke!

* * *

Wie heimelt mich 's Theater a,
Wenn mich dr Züefall dri thüet fiehre,
Fir miné Stück lo z'repetiere!
Wie schint mr uf dr Scene doch
Dert alles so bekannt als noch!

Ne g'wisse Luft umschwebt eim dert,
Ne G'ruch, wo niene sunscht isch z'finde,
As nur in de Coulisse hinte;
Un immer kunnt's mr dert jetz vor,
As wàr's noch wie vor fufzeh Johr.

Wenn ich als ins Orchester schaü,
So sieh-n-ich noch links uf dr Site
Mi Plätzle, wo-n-ich als vor Zite
Dert 's erste Hautbois blöse ha;
Wie ha-n-ich als e Freid dra g'ha!

Un was e-n-Angst züe glicher Zit!
Denn isch fir mich e Solo kumme,
So hat's mir schier dr Othem g'numme
Un hat mi druckt un g'schniert am Hals!
Un doch isch's noch güet gange-n-als.

's isch halt doch gsi ne Instrument,
Wo-n-ich mich dert ha druf lo höre,
Wo-n-ich üs mir ha miesse lehre;
Ne so ka's eim als bange scho,
Wenn's heisst allei sich höre z'lo!

's isch g'wiss als gsi ne wahre Freid,
Wo Opera vo alle Sorte
Als noch eso sin ufg'fiehrt worde!
Un wie sich doch züe sàll're Zit
Dr Saal als ag'fillt hat mit Lit!

G'wiss, sàllemol hätt ich nitt glaübt,
Ass in mir wird dr Trieb erwache,
Fir selbst Theaterstück noch z'mache,
Wo hit jetz werde-n-ufg'fiehrt drin
Un aLemol güet ufgnu sin!

~~~~~
October 1885.

Mit allem Glick, wo's nur ka bringe,
Isch's Lewe-n-immer doch e Schmerz
Fir alle G'schöpfe, wo do ringe
Mit G'fieh! im Herz!

Wie höher as dr Geist thüet schwewe,
Wie witer as er ufwàrts dringt,
Wie mehr as in dem Kampf fir's Lewe
Dr Müeth eim sinkt!

Was nutzt das Strite lange Johre
Am Grab, e paar Schritt nur vom Rand?
Züem Vorüs hat me jo verlore;
's End isch bekannt!

Verlangt se z'ruck doch unser Erde
Ihr Eigethum frieih oder spot;
Was vor em Lewe, thie mr werde
No unsrem Tod!

Fir was derno so lang do warte
Un sich lo foltre Stund fir Stund
Vo bittre Schmerze-n-aller Arte,
Bis 's End als kunnt?